ON4CRD

Osa 01

Tervetuloa kerhoon — Maailma ja hahmot

Radio Club Durnal ON4CRD

https://on4crd.be

Oikeudelliset huomautukset

Osa 01 · Tervetuloa kerhoon — Maailma ja hahmot

Verkkosivuston julkaisija : Radio Club Durnal ON4CRD

Julkaisupäällikkö : Radio Club Durnal ON4CRD:n hallitus

https://on4crd.be

Oikeudelliset huomautukset

Henkinen omaisuus

Sivustolla julkaistut tekstit, kuvat, asiakirjat, logot ja materiaalit ovat kirjoittajiensa tai seuran omaisuutta. Kaiken kopioinnin tai uudelleenkäytön tulee kunnioittaa lähdettä, sovellettavia oikeuksia ja tekijän lupaa.

Vastuu

Klubi pyrkii julkaisemaan hyödyllistä ja tarkistettua tietoa, mutta ei takaa virheiden, puutteiden tai keskeytyksiä. Tekniset tai viranomaistiedot on verrattava virallisiin lähteisiin, kun ne tukevat päätöstä.

Kuvitukset on luotu tekoälyn avustuksella.

Ovi radioaalloille

Hämärän tullen nuori (Lucas) huomaa kerhohuoneessa valon.

Ikkunan takana pöydällä odottaa laitteita.

Ääni rikkoo hiljaisuuden ja vaihtuu kohinaksi.

Hän etsii katseellaan juuri puhuneen ihmisen.

Huone tuntuu liian pieneltä niin kaukaiselle äänelle.

Uteliaisuus on löytänyt oven.

Ensimmäinen tervehdys

Harmaahiuksinen mies (Henri) nostaa katseensa muistikirjasta.

Silmälasit liukuvat hieman hänen hymyillessään.

Hän toivottaa vieraan tervetulleeksi keskeyttämättä vastaanotettua ääntä.

Kädenliike tarjoaa paikan pöydän äärestä.

Nuori istuu, innokkaana puhumaan ja kuuntelemaan.

Hymy ja lähemmäs vedetty tuoli aloittavat kohtaamisen.

Maailma pöydällä

Nuori löytää kuulokkeet, muistikirjan ja valaistut asteikot.

Jokainen esine näyttää lupaavan oman tarinansa.

Hän lähestyy radiota koskematta säätimiin.

Opastaja näyttää käden ulottuvilla olevat kuulokkeet.

Mikrofoni lepää yhä telineessään.

Tämä seikkailu alkaa vain kuuntelemalla.

Joku jossakin

Kuulokkeiden kohinan keskeltä erottuu puhetta.

Nuori kuuntelee ihmistä, jota ei näe.

Hän kuvittelee toisen pöydän, ikkunan ja horisontin.

Ääni vaikenee; toinen vastaa.

Myös niiden välinen hiljaisuus on uusi löytö.

Radio ei puhu yksin: ihmiset keskustelevat.

Niin monta kysymystä

Miten äänet löytävät tiensä kuulokkeisiin?

Voiko kuulla jonkun tietämättä hänen sijaintiaan?

Miksi jotkin sanat kuulostavat niin haurailta?

Nuori pitää kättään ylhäällä ja pelkää kyselevänsä liikaa.

Opastaja sulkee muistikirjan rauhallisesti vastatakseen.

Täällä kysymys voi aloittaa löytöretken.

Toinen hymy kerholla

Toinen vakikävijä (Simon) saapuu kuulokkeet kädessään.

Ruskeat hiukset ja tumma parta kehystävät leveää hymyä.

Vihreä huppari erottaa hänet opastajasta.

Hän muistaa tuntemattoman äänen löytämisen ilon.

Nuori tunnistaa saman iloisen malttamattomuuden.

Pöydässä kohtaavat erilaiset tavat rakastaa radiota.

Yhdessä kuunnellen

Nuori laittaa kuulokkeet ja etsii tunnistettavaa yksityiskohtaa.

Opastaja odottaa paljastamatta vastausta.

Toinen aikuinen osoittaa muistikirjan tyhjää kohtaa.

Nuori piirtää liikkeen, jonka uskoo kuulleensa.

Hän epäröi, aloittaa uudestaan ja vertaa seuraavaan kuunteluun.

Pieni piirros vie keskustelua eteenpäin.

Tilaa tuntemattomalle

Piirros ei aivan vastaa nuoren toiveita.

Hän haluaisi jo ymmärtää vastaanottimen kaikki äänet.

Opastaja näyttää oman kirjansa tyhjää sivua.

Huppariin pukeutunut aikuinen kohauttaa hymyillen olkiaan.

Hekään eivät vielä ymmärrä kaikkea.

Nuori jättää siis tilaa uusille kysymyksille.

Näkymättömän langan jäljillä

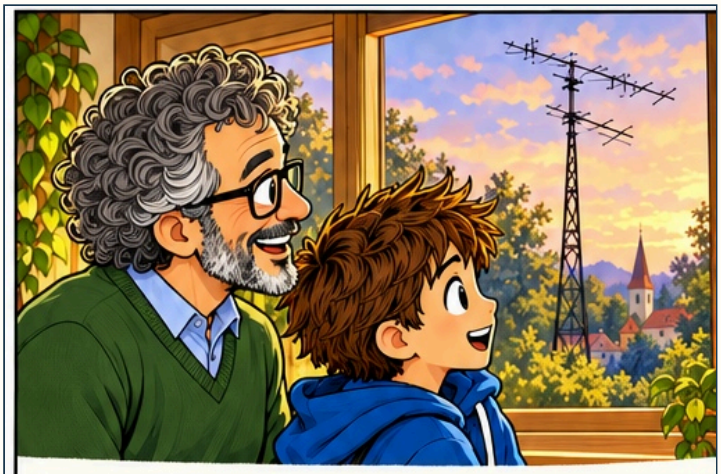
Opastaja piirtää antennin, radion ja kuulokkeet.

Nuori vertaa kuvia huoneen esineisiin.

Hän tunnistaa kuulokkeet ja sitten vastaanottimen.

Antenni näkyy etäämpänä ikkunan takana.

Sormi seuraa piirrosta; mitään ei tarvitse purkaa.

Esineistä muodostuu vähitellen ymmärrettävä tarina.

Pakeneva yksityiskohta

Uusi ääni on liian lyhyt tunnistettavaksi.

Nuori katsoo heti kumpaakin aikuista.

Opastaja kysyy, mitä hän todella havaitsi.

Hän kuvaa alun ja kohdan, jossa ääni katosi.

Parrakas aikuinen neuvoo säilyttämään jäljen keksimättä jatkoa.

Etsimisen aloittaminen ei vaadi kaiken tietämistä.

Pieni löytö

Hieman myöhemmin sama yksityiskohta palaa.

Nuori suoristautuu: hän tunnistaa muistiinpanonsa.

Hän vertaa molempia kuunteluja piirrokseen.

Opastaja huomioi löydön nyökkäyksellä.

Toinen aikuinen jakaa hymyn kilpailematta.

Vihje on pieni, mutta itse löydetty.

Tutustutaan ensin

Ilta etenee, mutta nuori ei vielä halua lähteä.

Hän pohtii, mistä aikuisten kärsivällisyys tulee.

Opastaja huomaa hänen silmiensä loistavan.

Huppariin pukeutunut aikuinen ehdottaa kuulokkeiden laskemista keskustelun ajaksi.

Radio voi odottaa hetken.

Tutustutaan heihin ennen seikkailun jatkumista.

Lucas — Etsivä katse

Uteliaisuus näkyy jo ennen ensimmäistä kysymystä.

Suuret silmät seuraavat jokaista muutosta.

Ruskea hiuskiehkura karkaa aina kampauksesta.

Kiinnostava asia saa pään kallistumaan.

Pienikin yksityiskohta voi vangita kaiken huomion.

Innostuksen takana on ennen kaikkea ymmärtämisen halu.

Mikä häntä houkuttelee

Toisen horisontin takaa tuleva ääni kiehtoo häntä.

Hän tahtoo yhdistää esineet kuulemaansa.

Kartta saa kuvittelemaan reittejä.

Muistikirja pitää löydöt käden ulottuvilla.

Jonakin päivänä hän haluaisi osata enemmän, vaiheittain.

Toistaiseksi kuunteleminen ruokkii toivetta.

Mitä hän ei aina sano

Joskus hän pelkää kysyvänsä liian yksinkertaisesti.

Painikkeiden keskellä hän etsii aloituskohtaa.

Hän haluaisi onnistua heti ja tuntea kuuluvansa joukkoon.

Epäilys laskee katseen.

Opastaja antaa aikaa sanojen löytämiseen.

Kysymyksen jälkeen huone tuntuu vähemmän pelottavalta.

Kädetkin kertovat

Kädet seuraavat löytöjä kuvaavia sanoja.

Kuunnellessa ne lepäävät keskittymisen tukena.

Sormi nousee, kun kysymys palaa mieleen.

Kynä etsii joskus kuvaa ennen lausetta.

Epävarmana hän näyttää nyt mieluummin epäilynsä.

Pienistä eleistä tulee toinen keskustelutapa.

Kaikki hänen ilmeensä

Hämmästys avaa silmät suuriksi.

Keskittyminen lähentää kulmakarvoja.

Epäilys puristaa huulet yhteen.

Pettymys laskee hetkeksi hartiat.

Uusi ajatus sytyttää hymyn.

Ymmärtämisen ilo on hänelle mieluisinta.

Sininen ja muistikirja

Sininen huppari kulkee ensimmäisillä löytöretkillä.

Vaaleat nyörit heiluvat hänen kumartuessaan.

Kuulokkeet merkitsevät kuuntelemiselle omistettuja hetkiä.

Muistikirja säilyttää kysymykset ja vastaukset.

Kynän jäljen ei tarvitse olla täydellistä auttaakseen.

Tutut esineet valmistavat oppimaan.

Sama uteliaisuus kaikkialla

Edestä hän etsii puhujan katsetta.

Sivulta hän kurottaa kuulemaan kiinnostavaa ääntä.

Takaa hänet tunnistaa sinisestä hupusta ikkunalla.

Istuessaan hän kumartuu muistikirjan selityksen ääreen.

Seistessään hän astuu taakse nähdäkseen kokonaisuuden.

Paikka vaihtuu, ymmärtämisen halu säilyy.

Innostukselle suunta

Ajatus kiirehtii joskus havaintojen edelle.

Käsi liikahtaa, mutta hän muistaa kysyä ensin.

Hän muuttaa impulssin täsmälliseksi kysymykseksi.

Opastaja auttaa valitsemaan yhden tarkasteltavan asian.

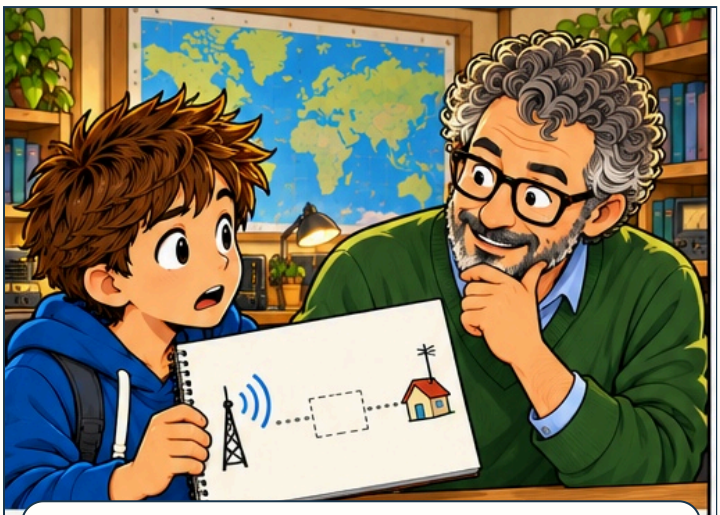

Tauko voi tuoda selvyyttä, nuori huomaa.

Suunnan saatuaan innostus säilyy vahvuutena.

Uskaltaa sanoa: en ymmärrä

Vihdoin hän näyttää keskeneräisen piirroksen.

Hän selittää, mihin ajatus pysähtyi.

Opastaja ei viimeistele kuvaa hänen puolestaan.

Hyvä kysymys avaa uuden etsintätavan.

Toinen aikuinen kuuntelee ehdotusta.

Nuori huomaa voivansa osallistua tutkimiseen.

Henri — Opastaja vihreässä neuleessa

Harmaat hiukset, silmälasit ja vihreä neule tekevät hänet tunnistettavaksi.

Hymy tulee usein ennen selitystä.

Hän katsoo ihmistä ennen laitteita.

Kysymyksen kuullessaan hän todella kääntää tuolinsa.

Hän nauttii ajatuksen syntymisestä nuoren silmissä.

Hän ohjaa etsintää päättämättä kaikkea toisen puolesta.

Kärsivällisyys näkyy eleissä

Opastaja laskee kynän kuunnellakseen loppuun.

Hän ei täytä jokaista hiljaisuutta selityksillä.

Nyökkäys rohkaisee nuorta jatkamaan.

Avoin käsi kutsuu katsomaan kiirehtimättä.

Hän ehdottaa taukoa huomion väsyessä.

Kärsivällisyys antaa oppijalle tilaa.

Mitä hän mielellään jakaa

Hän pitää kysymyksistä, jotka muuttavat katsantotapaa.

Mieluummin ymmärretty kuva kuin toistettu pitkä lause.

Järjestelmällinen tarkistaminen on hänelle arvokasta.

Erityisesti omasanaiset selitykset ilahduttavat.

Vastaus voi odottaa lisähavaintoja.

Hänestä opettaminen alkaa tekemällä etsiminen helpoksi lähestyä.

Hänkin oppii yhä

Opastaja ei väitä tietävänsä kaikkia vastauksia.

Epävarmassa kohdassa hän varaa aikaa tarkistamiseen.

Hän avaa asiakirjan pelkän muistinsa sijaan.

Nuori näkee, että kokemuskin sallii kysymyksiä.

He vertaavat havaintoja yhdessä.

Myös rajojen myöntäminen rakentaa luottamusta.

Opastajan ilmeet

Vastaanotto lämmittää ensimmäistä tervehdystä.

Keskittyminen tuo kirjan lähemmäs silmälaseja.

Kohonneet kulmakarvat kertovat hämmästyksestä.

Epäröinti tekee ilmeestä mietteliään.

Selkeä ajatus palauttaa hillityn hymyn.

Nuoren onnistuminen antaa rauhallista iloa.

Opastajan muistikirja

Kirja säilyttää aikaa vaatineita ajatuksia.

Jotkin kuvat ovat yksinkertaisia, toiset keskeneräisiä.

Silmälasit auttavat yksityiskohtien uudelleen tarkastelussa.

Vihreä neule kuuluu rauhallisiin pöytähetkiin.

Hän lainaa mielellään paperia, mutta jokainen pitää kynänsä.

Esineet jakavat menetelmän, eivät tee vaikutusta.

Kaksi rytmiä kohtaa

Nuori tuo monta kysymystä kerralla.

Opastaja ehdottaa yhtä alkuun.

Toinen tuo vauhtia, toinen auttaa rytmissä.

Nuorikin voi huomata uuden yksityiskohdan.

Silloin opastaja pyytää näyttämään ajatuksen.

Suhde kasvaa, kun kumpikin kuuntelee toisen osuutta.

Simon — Aikuinen vihreässä hupparissa

Toisella aikuisella on huppari, ei opastajan neuletta.

Ruskeat hiukset ja lyhyt tumma parta kehystävät kasvoja.

Hänellä ei ole silmälaseja, ja katse on ilmeikäs.

Hän vastaanottaa löydöt luontevalla hymyllä.

Esine herättää usein muiston ja kertomuksen.

Hänen seurassaan tekee mieli kertoa ja kuunnella.

Kohtaamisen ilo

Myös radioäänien takana olevat ihmiset kiinnostavat häntä.

Kortti muistuttaa keskustelusta, ei vain laitteista.

Hän nauttii saman intohimon erilaisista muodoista.

Kertoessaan hän jättää taukoja kysymyksille.

Nuori näkee muiston voivan alkaa tarkasta kuuntelusta.

Ihmisiin kohdistuva uteliaisuus on tarinoiden ydin.

Lämmintä energiaa

Avoimet kädet kertovat innostuksesta.

Hän kumartuu kirjan ääreen seuraamaan ajatusta.

Nauru rentouttaa hartiat epäonnistuneen yrityksen jälkeen.

Hän osaa myös vaieta ja antaa kuuntelun jatkua.

Hän ehdottaa ja odottaa vetämättä kaikkia mukaansa.

Hyväntuulisuus jättää tilaa muiden epäilyille.

Hänen omat ilmeensä

Leveä hymy kuuluu kerholla jälleennäkemiseen.

Tarkka kuunteleminen rauhoittaa eleitä.

Odottamaton ääni avaa silmät.

Epäilys kokoaa kulmat parran ylle.

Jaettu ajatus antaa ilkikurisen ilmeen.

Toisen ilo tuo yhtä leveän hymyn.

Kuulokkeet ja muistot

Kuulokkeet kertovat kuuntelemisen ilosta.

Vihreä huppari näyttää rennolta ja tutulta.

Hänen käsissään kortti aloittaa tarinan.

Hän vaalii muistoja tekemättä niistä palkintoja.

Suljettu kirja muistuttaa myös tarkistettavista asioista.

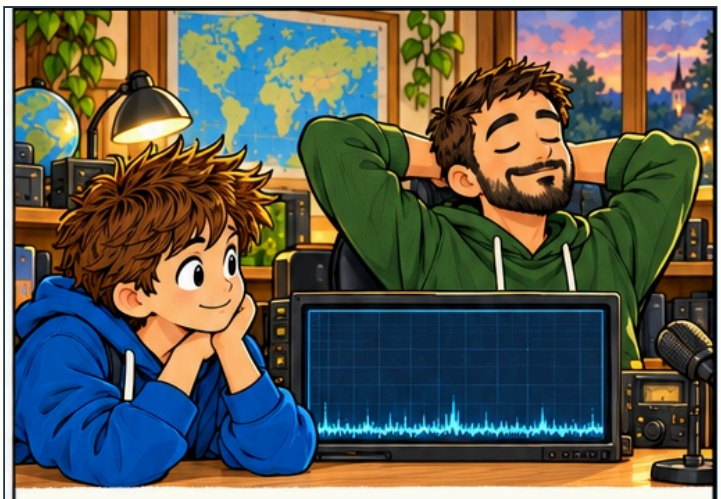

Esineet kertovat innostuksesta paljastamatta kaikkea.

Innostus voi odottaa

Hänkin nauttii nopeasti etenevistä ajatuksista.

Vaikea kuuntelu pakottaa joskus hidastamaan.

Hän vertaa vaikutelmia oikeisiin muistiinpanoihin.

Puuttuvan yksityiskohdan hän jättää avoimeksi.

Nuori näkee, että kärsivällisyyttä voi aina harjoitella.

Kokemus ei vie oppimisen iloa.

Kolme paikkaa pöydässä

Nuori (Lucas) tuo kysymyksiä ja löytämisen halua.

Vihreäneuleinen opastaja (Henri) auttaa etsimään rauhassa.

Hupparin pukeutunut aikuinen (Simon) jakaa kohtaamisen ilon.

He katsovat samaa asemaa eri tavoin.

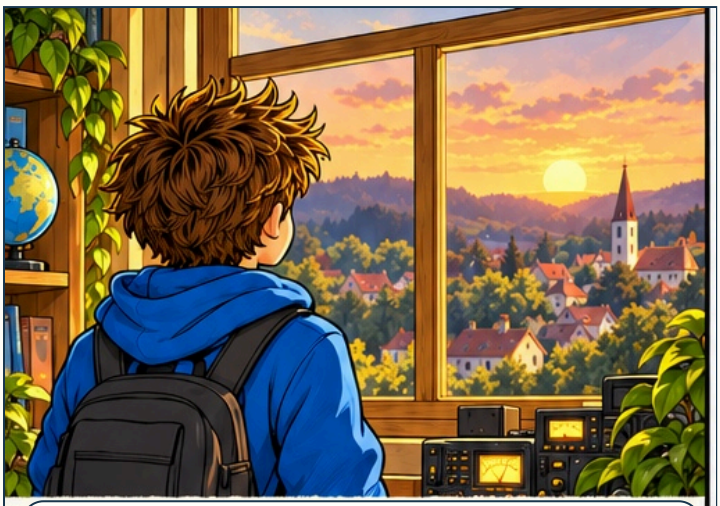

Mikään rooli ei kuvaa koko ihmistä.

Yhdessä he tarjoavat uteliaisuudelle useita reittejä.

Tunnistettavia kaukaakin

Sininen huppu ikkunalla kertoo nuoresta tarkkailijasta.

Harmaat hiukset ja silmälasit kuuluvat vihreään neuleeseen.

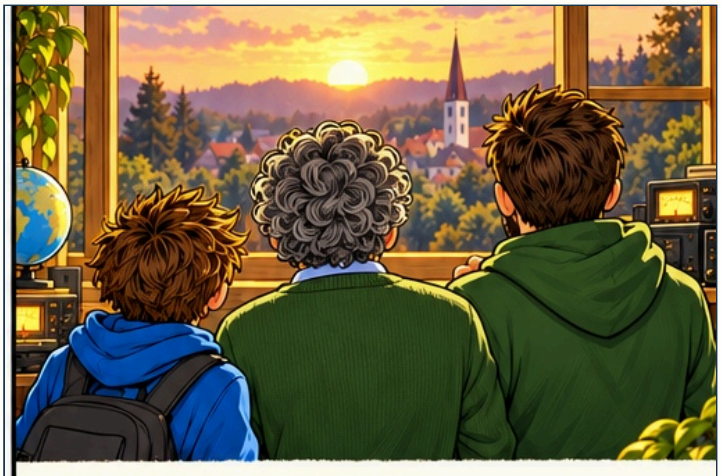
Tumma parta ja vihreä huppu erottavat toisen aikuisen.

He liikkuvat vaihtamatta omia tapojaan.

Nuori etsii uuden kulman; aikuiset antavat tilaa.

Erot tekevät ryhmän helposti tunnistettavaksi.

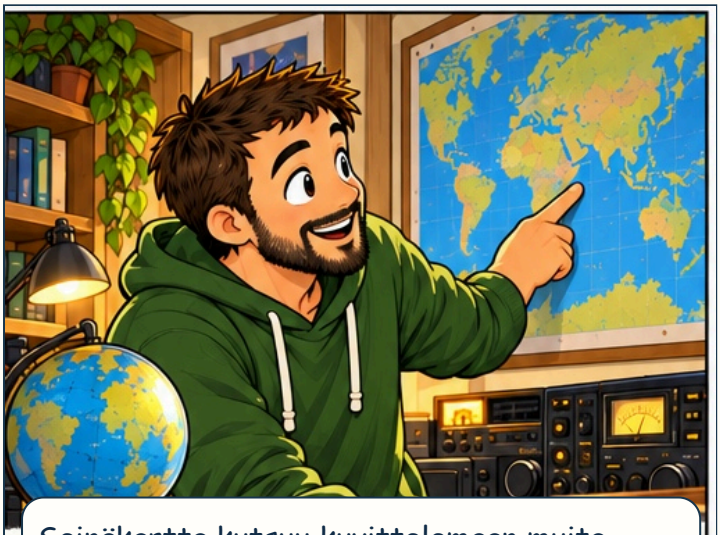
Paikka kohtaamiselle

Kerhohuone on tämän seikkailun kohtauspaikka.

Pöydällä on tilaa kirjalle ja vastaanottimelle.

Seinäkartta kutsuu kuvittelemaan muita horisontteja.

Ikkuna muistuttaa laitteiden ulkopuolisesta maailmasta.

Vapaa tuoli riittää vastaanottamaan vieraan.

Paikan merkitys syntyy ennen kaikkea jakamisesta.

Toistuvat esineet

Vastaanotin antaa tilaa kuultaville äänille.

Kuulokkeet auttavat keskittymään hetkeksi.

Muistikirja säilyttää todelliset havainnot.

Kuvakortti muistuttaa keskustelujen inhimillisestä puolesta.

Mikrofoni lepää tämän ensikohtaamisen ajan.

Esine ei päätä käyttöä: ensin opimme sen vaatimukset.

Sama tila kunnioitukselle

He antavat vastaanotetun äänen puhua loppuun.

Huoneessa puhuva saa saman huomion.

Heti ymmärtämättäkin voi olla pilkkaamatta.

Ajatuksia käsitellään havainnoin, ei vähättelevin kohautuksin.

Kohteliaisuus kuuluu muuallekin kuin mikrofonin ääreen.

Kunnioituksesta tulee yksinkertainen yhdessäolon tapa.

Vielä löydettävää

Nuorella on edessään monta tyhjää sivua.

Opastaja tietää joidenkin ajatusten vaativan uuden tarkastelun.

Toinen aikuinen säästää tarinoita seuraavaan käyntiin.

Jokainen osallistuu ja jokaisella on kysymyksiä.

Seikkailu ei lupaa heti onnistumista.

Se alkaa halusta etsiä yhdessä.

Paluu ensimmäiseen kuunteluun

Nuori laittaa kuulokkeet uteliaisuuden alkupaikassa.

Huone tuntuu jo vähemmän vieraalta.

Hän tunnistaa esineet luulematta osaavansa käyttää kaikkia.

Opastaja istuu valmiina kuulemaan havainnot.

Parrakas aikuinen tervehtii ennen korttien pakkaamista.

Tapa syntyy: katso, kuuntele ja kysy.

Kysymysten muistikirja

Ennen lähtöä nuori kerää vierailun jäljet.

Hän säilyttää äänen, piirretyn reitin ja epäselvät kohdat.

Arvaukset eivät muutu varmoiksi vastauksiksi.

Opastaja kysyy, mitä hän haluaisi seuraavaksi ymmärtää.

Monta ajatusta palaa heti.

Hän valitsee yhden seuraavan sivun alkuun.

Paikka odottaa

Kuulokkeet palaavat telineeseen; nuori pitää kirjansa.

Hän kiittää kumpaakin yhteisestä ajasta.

Opastaja näyttää seuraavaa käyntiä odottavan tuolin.

Huppariin pukeutunut aikuinen vastaa rohkaisevalla hymyllä.

Mukaan ei tule oikotietä, vaan aito paluunhalu.

Kerhon valo on nyt tuttu maamerkki.

Uteliaisuus lähtee kotiin

Kotimatkalla nuori ajattelee kuulemaansa ääntä.

Hän muistaa hymyn lasien takana ja toisen parran yllä.

Esineet kuuluvat nyt muistoihin ihmisistä.

Kotona hän avaa kirjansa rakentamatta asemaa uudelleen.

Hän lisää piirroksen ja jättää tilaa.

Kysymykset jatkavat seikkailua jo nyt.

Seuraavalla käynnillä

Palatessaan hänellä on ensimmäinen kysymys valmiina.

Opastaja ottaa vastaan myös matkalla syntyvät kysymykset.

He palaavat kirjan ja aseman ääreen kiireettä.

Nuori haluaa oppia hyviä valintoja ja ymmärtää laitteita.

Opastaja ottaa toisen kirjan täynnä pieniä suuntaviittoja.

He tutustuvat rauhassa toimintaa ohjaavaan henkeen.

Seikkailu voi alkaa

Lucas laskee kirjansa opastajan kirjan viereen.

Vierailu antoi kasvot, maamerkit ja kysymykset.

Ennen kaikkeen ryhtymistä on paljon opittavaa.

Innostus löysi paikan ja ihmisiä yhdessä etenemiseen.

Opastaja avaa radioamatöörin periaatteiden kirjan.

Osa 2 alkaa tästä: kuuntele, ymmärrä ja opi valitsemaan.